

Aan: Provinciale Staten van Utrecht
t.a.v. de heer H. Schoen
Postbus 80300
3508 TH Utrecht
statengriffie@provincie-utrecht.nl

Postbus 19281
3501 DG UTRECHT

06 15 080 464
www.energie-u.nl
info@energie-u.nl

KvK: 50985914
Triodosbank: 19.83.70.032

Uw brief:	n.v.t.
Uw kenmerk:	n.v.t.
Datum	19-08-2014
Onderwerp:	Zienswijze Ontwerp tweede partiële herziening PRS/PRV

Geacht College van Gedeputeerde Staten,

Inleiding

Onderstaand treft u de zienswijzen aan van Energie-U ter zake het ontwerp van de tweede partiële herziening van de Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie 2013-2028 (hierna: "PRS") en het ontwerp van de herziening van de Provinciale Ruimtelijke Verordening 2013 (hierna: "PRV") zoals beiden ter inzage zijn gelegd vanaf 9 juli 2014.

De zienswijzen kunnen volgens de bekendmaking tot en met 19 augustus 2014 worden ingediend. Energie-U verzoekt u de zienswijzentermijn te verlengen tot en met ten minste 19 september 2014 en behoudt zich het recht voor haar zienswijzen nader aan te vullen, zulks vanwege het feit dat de zienswijzentermijn loopt gedurende de vakantieperiode waardoor geen optimale afstemming kan plaatsvinden over de zienswijzen met de achterban van Energie-U.

Energie-U

Energie-U is de energiecoöperatie van en voor de inwoners van Utrecht. Met ruim 430 leden is Energie-U een van de grootste burger-energiecoöperaties in Nederland. Energie-U stimuleert energiebesparing met de inzet van 50 energie-ambassadeurs, ondersteunt bij het plaatsen van zonnepanelen op eigen dak en ontwikkelt projecten voor het grootschalig opwekken van duurzame energie met zon en wind. Energie-U is een not-for-profit organisatie met als doel zo veel mogelijk energie te besparen en lokaal duurzaam op te wekken. De winst van grootschalige projecten komt ten goede aan leden die investeren en het restant wordt in een duurzaamheidsfonds gestort waar alle inwoners van Utrecht aanspraak op kunnen maken en waarmee projecten op het gebied van duurzame energie kunnen worden gerealiseerd.

De belangrijkste beweegredenen voor de ontplooiing van de initiatieven van Energie-U zijn het leveren van een bijdrage aan het beperken van de gevolgen van

klimaatverandering en het realiseren van een onafhankelijke energiebehoefte. Recente ontwikkelingen in Oekraïne en Rusland hebben de afhankelijkheid van fossiele energie geopolitiek nog eens duidelijk onderstreept. Voormelde doelstelling inhoudende het beperken van de gevolgen van klimaatverandering komt overeen met de ambitie van uw provincie zoals deze blijkt uit onder andere het coalitieakkoord en de PRS.

Eind 2010 heeft Energie-U op verzoek van de gemeente Utrecht het initiatief genomen tot de ontwikkeling van een windpark op Lage Weide. Op dat moment was de betreffende locatie reeds opgenomen in de PRS en PRV als aangewezen zoekgebied, waardoor Energie-U er op heeft vertrouwd dat een windpark ter plaatse zou kunnen worden gerealiseerd. Op dit aspect zal Energie-U hierna nog nader ingaan.

Energie-U zal hierna toelichten om welke redenen de door uw provincie beoogde herziening van de PRS en PRV gelegen in het schrappen van Lage Weide als beoogde locatie voor de plaatsing van windturbines, achterwege dient te blijven.

De Provinciale Doelstelling Windenergie

Als bijdrage aan de landelijke doelstelling van de realisatie van 14 procent duurzame energie in 2020 en 16 procent in 2023, hebben de Nederlandse provincies in 2013 twee overeenkomsten gesloten met het Rijk: de overeenkomst Wind op Land en het SER- Energieakkoord voor duurzame groei. Daarmee hebben de provincies zich (via hun vertegenwoordiging in het IPO) gezamenlijk vastgelegd op het realiseren van 6.000 MW operationeel windvermogen op land in 2020. Op 18 juni 2013 is de verdeling van dit windvermogen per provincie vastgesteld. Van de afgesproken resultaatsverplichting van 6.000 MW windvermogen op land in 2020, is 65,5 MW, oftewel 1 procent, toebedeeld aan de provincie Utrecht.

De afspraken die in 2013 zijn gemaakt tussen Rijk en provincies zijn in het bestuurlijk overleg tussen Rijk en IPO van 27 januari 2014 herbevestigd en als volgt geformuleerd¹.

1. De eerste prestatieafspraken is, dat iedere provincie uiterlijk 30 juni 2014 voor zijn deel van de 6000 MW (provinciale taakstelling), de ruimte planologisch moet hebben vastgelegd in provinciale structuurvisies.
2. De tweede prestatieafspraken is, dat de provincies en het Rijk zich actief zullen inspannen om de initiatieven voor windenergie die bijdragen aan hun provinciale taakstelling te ontwikkelen door op tijd te starten met de benodigde m.e.r.-procedures, vergunningprocedures, bestemmingsplanprocedures/inpassingsplanprocedures en coördinatierelaties, zodat uiterlijk op 1 januari 2018 kan worden begonnen met de bouw van de windturbineparken.
3. De derde prestatieafspraken is, dat het Rijk en de provincies de voorwaarden die noodzakelijk zijn voor de ontwikkeling van windparken in de door de provincies aangewezen gebieden regelen. Hiertoe is een kernteam geformeerd van Rijk, provincies en brancheorganisatie dat zich richt op de voortgang van de prestatieafspraken en het oplossen van knelpunten.

---

¹ RijksStructuurvisie Windenergie op Land, maart 2014, pagina 19.

4. De vierde prestatieafspraken is, dat in provincies die niet leveren wat is afgesproken de Rijkscoördinatieregeling wordt ingezet.

Het betreft hier dus 'prestatieafspraken'. Het betreft dus geen inspanningsverplichtingen, maar resultaatsverplichtingen die zonder meer zullen moeten worden nagekomen. Bij gebreke van nakoming kan het Rijk dus de provincie door toepassing van de Rijkscoördinatieregeling tot nakoming dwingen. Indien de provincie Lage Weide laat vervallen als locatie voor windenergie handelt zij in strijd met de prestatieafspraken.

In de Rijksstructuurvisie 'Windenergie op Land' van voorjaar 2014 zijn voormelde afspraken nog eens herhaald en is het belang van de gemaakte afspraken nog eens onderschreven. Onder meer wordt in de Rijksstructuurvisie vermeld:

'Concluderend stelt het kabinet, dat de ontwikkeling van windenergie op land een cruciale bijdrage levert aan de kabinetdoelstellingen voor duurzame energie. Het nut en de noodzaak van windenergie op land zijn daarmee evident. De ruimte binnen de in deze structuurvisie aangewezen gebieden en binnen de door provincies aan te wijzen gebieden zal tenminste nodig zijn om de opgave van 6000 MW windenergie op land in 2020 te realiseren. Daarnaast zullen alternatieve bronnen van duurzame energie, zoals wind op zee en bij- en meestook van biomassa in kolencentrale noodzakelijk blijven om de duurzame energiedoelstelling van 14% in 2020 en 16% in 2023 te halen.'

Het belang en de urgentie van het bereiken van voormelde provinciale doelstellingen met betrekking tot windenergie op land zijn recentelijk in de brief d.d. 20 juni 2014 van de voorzitter van de commissie die de uitvoering van het Energieakkoord moet bewaken, Ed Nijpels, nog eens benadrukt. De brief behelst een verslag van de eerste fase van de uitvoering van het Energieakkoord. Daarin schrijft de heer Nijpels:

"De belangrijkste groei moet van windenergie komen. In 2013 was het aandeel nog 1,1 procent; in 2023 moet dit 5,8 procent zijn. Ongeveer een derde van alle hernieuwbare energie in Nederland is dan toe te schrijven aan windenergie. Het aandeel van zonne-energie blijft relatief beperkt tot minder dan 1 procent in 2023. We kunnen ons niet permitteren om maatregelen te schrappen of selectief in het totaalpakket van afspraken te winkelen." (Onderstreping Energie-U)

Ter uitvoering van de voormelde doelstellingen tot inpassing van windenergie in het Nederlandse landschap is op grond van de Crisis- en Herstelwet de Elektriciteitswet (hierna: "EW") aangepast door toevoeging van een nieuw artikel, artikel 9e EW. Vanwege het grote belang dat door het Rijk wordt gehecht aan de daadwerkelijke realisatie van windmolenparken heeft men de realisatie van windparken met een vermogen tussen 5 en 100 MW aan de provincies, en dus niet aan de gemeenten toebedeeld. Dat de provincie Utrecht zich van deze verantwoordelijkheid ook bewust is volgt uit de PRS waarin op pagina 30 van de PRS wordt vermeld: *"voor initiatieven tussen de 5 en de 100 MW wordt mogelijk van rechtswege windenergie tot provinciaal belang genoemd."*

Artikel 9e EW beoogt de regie van inpassing van deze windmolenparken dus bij de provincies te houden en weg te halen bij de gemeenten en daarmee wordt beoogd te bewerkstelligen dat de windparken, ondanks gemeentelijk verzet, daadwerkelijk worden gerealiseerd. In de memorie van toelichting (Kamerstukken II 2009/10,32 127, nr. 3 p. 70) wordt dit aldus verwoord dat in veel gevallen het bestemmingsplan de aanleg of uitbreiding van een productie-installatie als bedoeld in dit lid niet toestaat. Daarom bepaalt dit artikel dat de provinciale staten de realisatie van een windmolenpark op een locatie kunnen - en in de gevallen van lid 2 (waarover onderstaand) *moeten* - afdwingen via een inpassingsplan.

Indachtig voormelde achtergronden zal Energie-U onderstaand toelichten welke bezwaren zij in concreto heeft tegen het betreffende voornemen van de provincie tot de aanpassingen van de PRS en PRV zoals die zijn opgenomen in de beide ontwerpen.

Bezwaar 1: schrappen locatie Lage Weide in strijd met de wet

Energie-U is van mening dat indien de provincie over zou gaan tot schrapping van de locatie Lage Weide, zonder op dat moment zekerheid te hebben over de realisatie van windenergie elders cq op andere wijze waarmee de doelstelling van 65,5 MW alsnog wordt behaald, zij in strijd handelt met de wet, meer in het bijzonder artikel 9e EW. Dientengevolge is het schrappen van de locatie Lage Weide niet mogelijk.

Artikel 9e lid 2 EW schrijft Provinciale Staten voor dat zij in ieder geval toepassing moeten geven aan de in lid 1 neergelegde bevoegdheid (dat is de bevoegdheid tot aanwijzing van gronden voor de aanleg of uitbreiding van een windenergiepark tussen 5 en 100 MW en de vaststelling daarvoor van een inpassingsplan) indien een producent een voornemen tot de aanleg van een windmolenpark bij de provincie heeft gemeld en de betrokken gemeente een aanvraag tot vaststelling of wijziging van het bestemmingsplan heeft geweigerd.

De enige uitzondering op deze verplichting is vermeld in lid 5 van artikel 9e EW waarin is bepaald dat het tweede lid niet van toepassing is "*indien is voldaan aan de krachtens het zesde lid voor die provincie gestelde realisatienorm.*"

Uit voorgaande artikelleden volgt dus – conform de achterliggende doelstelling van het artikel om de realisatie van windparken daadwerkelijk mogelijk te maken – dat indien de gemeente niet wil meewerken aan een initiatief tot realisatie van een windmolenpark, de provincie verplicht is de gemeente als het ware te overrulen en gronden aan te wijzen voor de realisatie van het windpark en voor die gronden een inpassingsplan vast te stellen.

Uit de memorie van toelichting bij de Wet Wijziging Crisis- en Herstelwet (Kamerstukken II 2010/11, 32 588, nr 3, p. 6-7) volgt dat lid 2 onverlet laat dat de provincie uitsluitend op gronden vanwege goede ruimtelijke ordening kan besluiten geen inpassingsplan vast te stellen voor de betreffende locatie.

Dit wordt bevestigd in RvS 19 december 2012 (ECLI:NL:RVS:2012:BY6671) waarin werd vastgesteld dat het afwijzen van een verzoek tot vaststelling van een

inpassingsplan slechts is toegestaan indien daarvoor een goede ruimtelijke onderbouwing kan worden gegeven. De RvS heeft daartoe overwogen:

"3.5. Uit de geschiedenis van de totstandkoming van de Crisis- en herstelwet (Kamerstukken II 2009/2010, 32 127, nr. 3, blz. 62) volgt voorts dat de in artikel 9e, tweede lid, van de Elektriciteitswet 1998 opgenomen verplichting betrekking heeft op de toepassing van de bevoegdheid als zodanig, en niet op de locatie, vorm of anderszins inhoudelijke afwegingen, zodat provinciale staten nog steeds een uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening acceptabele beslissing (onderstreping Energie-U) zullen moeten nemen. Nu, gelet op hetgeen in 3.4. is overwogen, provinciale staten zich in redelijkheid op het standpunt hebben kunnen stellen dat het realiseren van windturbines op de beoogde locatie niet in overeenstemming is met de uitgangspunten van de Omgevingsvisie en evenmin met de Omgevingsverordening, omdat met het realiseren van windturbines de gebiedskenmerken ter plaatse niet worden behouden en versterkt, hebben provinciale staten in redelijkheid geen gebruik behoeven te maken van hun bevoegdheid tot het opstellen van een inpassingsplan voor de beoogde locatie..

Daarmee bestaan dus slechts twee weigeringsgronden voor de provincie om medewerking te verlenen aan een inpassingsplan:

1. Om redenen van goede ruimtelijke ordening;
2. Toepasselijkheid van artikel 9e lid 5 EW inhoudende dat reeds is voldaan aan de realisatienorm.

Beide uitzonderingen zijn in de onderhavige situatie echter niet van toepassing

Uitzondering 1: goede ruimtelijke ordening:

de provincie heeft zich altijd op het standpunt gesteld de locatie Lage Weide in ruimtelijk opzicht aanvaardbaar te vinden. Dit is recentelijk in het voorbereidingsbesluit van 19 november 2013 nog eens expliciet door de provincie vastgesteld:

"Aangezien wij deze locatie ook ruimtelijk aanvaardbaar vonden (en nog steeds vinden), is deze locatie dan ook gehonoreerd en opgenomen in de PRS en PRV zoals door de staten vastgesteld."

...

"De locatie blijft echter benoemd in de PRS als ruimtelijk aanvaardbare locatie en kan dus bij het opnieuw ontstaan van draagvlak alsnog gerealiseerd worden."

Als vaststaand feit geldt dus dat geen ruimtelijke bezwaren bestaan tegen de locatie Lage Weide. Op grond daarvan kan de provincie zich dus niet onttrekken aan de werking van artikel 9e lid 2. Daarmee verschilt de onderhavige kwestie dus wezenlijk van de hiervoor geciteerde uitspraak van de Raad van State d.d. 19 december 2012, waarin uitsluitend ruimtelijke relevante aspecten aan de verplichting tot vaststelling van een inpassingsplan in de weg stonden. Bovendien bleken de ruimtelijk relevante bezwaren van de provincie in die uit de provinciale Omgevingsvisie en Omgevingsverordening, terwijl in de onderhavige kwestie de locatie Lage Weide juist in de PRS en PRV (ruimtelijk) acceptabel is geacht.

Bovendien geldt dat zelfs indien wel een (valide) ruimtelijke onderbouwing kan worden gegeven voor de weigering een inpassingsplan vast te stellen, dan is de provincie alsdan verplicht een andere locatie te zoeken voor de toepassing van windenergie waarvoor alsdan ook een inpassingsplan moet worden vastgesteld. Dit volgt uit de hiervoor vermelde totstandkomingsgeschiedenis van de Crisis- en Herstelwet².

Conform de ratio van het artikel kan de provincie zich dus niet aan haar verplichtingen onttrekken om andere redenen dan goede ruimtelijke ordening (en bij toepassing van lid 5, waarover onderstaand). Ontbreken van draagkracht bij de gemeente is niet geformuleerd als weigeringsgrond als bedoeld in artikel 9e lid 2. Dit wordt door de provincie overigens ook zelf expliciet bevestigd in het voorbereidingsbesluit van 19 november 2013 (pagina 2 onder 'bestuurlijke dilemma's').

De provincie beoogt de werking van lid 2 echter alsnog te voorkomen door de locatie Lage Weide uit de PRS en PRV te schrappen. Deze handelwijze komt, indien zij wordt doorgevoerd, in strijd met artikel 9e EW waaruit immers volgt dat de provincie in geval van afwijzing van een initiatief door de gemeente, gronden *moet* aanwijzen en daarvoor een inpassingsplan *moet* vaststellen. In de onderhavige situatie waren de gronden van Lage Weide reeds vastgesteld zodat de provincie deze gronden niet mag schrappen en zij gedwongen kan worden daarvoor een inpassingsplan vast te stellen.

Uw provincie kan de locatie aldus niet schrappen en zou – indien op grond van artikel 9e lid 1 en 2 EW (opnieuw) een verzoek tot aanwijzing voor Lage Weide als grond voor realisatie van een productie-installatie wordt gedaan – gedwongen kunnen worden alsnog een inpassingsplan vast te stellen.

Slechts om redenen van goede ruimtelijke ordening, dan wel indien de provincie het te realiseren windvermogen reeds heeft gerealiseerd, kan de provincie dat verzoek alsdan weigeren.

Uitzondering 2: de provincie heeft reeds voldaan aan de realisatienorm (artikel 9e lid 5 EW)

Bij gebreke van een goede ruimtelijke onderbouwing tot schrapping van de locatie Lage Weide kan de provincie uitsluitend weigeren de locatie Lage Weide aan te wijzen en een inpassingsplan vast te stellen indien zij kan aantonen dat zij het windvermogen van 65,5 MW elders heeft gerealiseerd. Artikel 9e lid 5 EW stelt expliciet als eis dat de provincie aan lid 2 alleen dan geen medewerking hoeft te verlenen indien is voldaan aan het vastgestelde realisatievermogen. Indien de realisatienorm nog niet is gehaald, dan mag de provincie dus niet weigeren een inpassingsplan vast te stellen en gronden aan te wijzen.

Niet ter discussie staat dat het realisatievermogen niet is behaald. Hoewel in lid 6 van

---

² Kluwer Losbladig Omgevingsrecht, nr. 3 bij artikel 9e EW, mr. A. Ch. Fortgens

artikel 9e EW is vermeld dat het windvermogen bij AMvB zal worden vastgesteld, hetgeen nog niet is gebeurd, geldt dat de in het kader van het Energieakkoord gemaakte afspraken als zodanig moeten worden beschouwd. Eind 2014 zal in de provincie Utrecht van de overeengekomen 65,5 MW 25 MW gerealiseerd zijn (inclusief de nog te bouwen 10 MW op bedrijventerrein 't Klooster in Nieuwegein.) De overige 40,5 MW moet dus nog worden ingevuld. Met een ingeboekt windvermogen van 15 MW (6 turbines à 2,5 MW) draagt Lage Weide met 23% dus zeer aanzienlijk bij aan de provinciale doelstelling voor 2020.

De uitzondering in artikel 9e lid 5 EW op de verplichting tot aanwijzen van gronden en het vaststellen van een inpassingsplan geldt dus alleen niet indien op dat moment duidelijk is dat het windvermogen van 65,5 MW elders is gehaald. Vast staat dat het vereiste windvermogen niet elders is gehaald. Reeds op grond hiervan kan de provincie zich niet beroepen op de uitzonderingsgrond van artikel 9e lid 5 EW. Dat betekent dat Energie-U de provincie kan dwingen een inpassingsplan vast te stellen en, indien de provincie de gronden zou schrappen uit de PRS en PRV, zij de provincie kan dwingen de gronden weer aan te wijzen en daarvoor een inpassingsplan vast te stellen.

Mocht het schrappen van de locatie Lage Weide uit de PRS en PRV overigens wel het door de provincie beoogde effect verkrijgen dat zij geen toepassing meer hoeft te geven aan artikel 9e lid 2 EW, dan geldt dat door de provincie misbruik is gemaakt van haar bevoegdheid. De provincie heeft alsdan immers gebruik gemaakt van een bevoegdheid die indruist tegen artikel 9e EW en de doelstelling van de wetgever, waardoor bovendien belangen van derden, in casu Energie-U, ernstig worden geschaad.

Nu de gemeente heeft geweigerd de structuurvisie en het bestemmingsplan vast te stellen c.q. te wijzigen waarmee een windpark op de locatie Lage Weide mogelijk zou worden, zal Energie-U zoals op dit moment voorzienbaar overgaan tot indiening bij uw provincie van een verzoek tot vaststelling van een inpassingsplan als bedoeld in artikel 9e lid 2 EW. Behoudens de aanwezigheid van steekhoudende ruimtelijk relevante argumenten, zal de provincie daar dus bezien het bepaalde in artikel 9e EW positief op moeten reageren. Mocht de locatie Lage Weide op dat moment uit de PRS en PRV zijn geschrapt, dan is de provincie gehouden die locatie opnieuw aan te wijzen dan wel een nieuwe locatie aan te wijzen.

Bezwaar 2: schrappen locatie Lage Weide in strijd met de afspraken met het Rijk

Het schrappen van de locatie Lage Weide leidt tevens tot schending van de afspraken tussen de provincies en het Rijk zoals neergelegd in de overeenkomsten Wind op Land en het SER-energieakkoord en de ter uitvoering daarvan in het bestuurlijk overleg tussen het Rijk en de provincies van 27 januari 2014 overeengekomen prestatieafspraken zoals hiervoor genoemd.

De eerste prestatieafpraak behelst dat iedere provincie uiterlijk 30 juni 2014 voor zijn

deel van de 6000 MW (provinciale taakstelling), de ruimte planologisch moet hebben vastgelegd in provinciale structuurvisies. Dat is gebeurd, maar provincie Utrecht wil Lage Weide weer uit de structuurvisie schrappen. In deze mogelijkheid wordt in de betreffende prestatieafspraken – logischerwijs – niet voorzien. Een prestatieafpraak zou vanzelfsprekend tot niets leiden indien de provincies de ruimten na vastlegging weer zou kunnen schrappen. Denkbaar is hooguit dat schrapping van de ene locatie pas is toegestaan, indien het geschrapte windvermogen elders wel kan worden gerealiseerd.

Ook de tweede prestatieafpraak inhoudende dat de provincies en het Rijk zich actief zullen inspannen om de initiatieven voor windenergie die bijdragen aan hun provinciale taakstelling te ontwikkelen door op tijd te starten met de benodigde m.e.r.-procedures, vergunningprocedures, bestemmingsplanprocedures/inpassingsplanprocedures en coördinatieregelingen, zodat uiterlijk op 1 januari 2018 kan worden begonnen met de bouw van de windturbineparken, wordt niet nagekomen en wordt juist gefrustreerd bij aanpassing van de PRS en PRV.

Vastgesteld moet worden dat de Provincie zonder de windlocatie Lage Weide de doelstelling van 65,5 MW in 2020 naar alle waarschijnlijkheid niet zal behalen. Evenmin aannemelijk is dat conform de tweede prestatieafpraak tijdig voor 1 januari 2018 alle projecten die zijn vereist voor realisatie van 65,5 MW windvermogen zijn aangevangen. Om de thans benodigde 40,5 MW te realiseren zijn nog ongeveer 16 tot 20 windturbine-posities nodig uitgaande van turbines van 2 tot 2.5 MW (ervan uitgaande dat 3 MW turbines niet in het Utrechtse windklimaat passen). Feit is dat de ontwikkeling van nieuwe windlocaties de nodige risico's en onzekerheden met zich meebrengt en in de praktijk tussen de 5 en 10 jaar duurt voordat een initiatief tot realisatie is gekomen. De provincie moet op basis van de tweede prestatieafpraak binnen 3,5 jaar vanaf heden een aanvang hebben gemaakt met alle projecten die nodig zijn om de provinciale doelstelling te behalen. Het schrappen van de windlocatie Lage Weide, zonder een op dit moment voorhanden zijnde alternatief voor een andere locatie, zal er dus (bij gebreke van alternatieven die voor 1 januari 2018 zullen zijn aangevangen en in 2020 zullen zijn gerealiseerd) naar alle waarschijnlijkheid toe leiden dat de met het Rijk overeengekomen provinciale doelstelling niet zal worden behaald. Daarmee handelt de provincie niet alleen in strijd met de gemaakte afspraken, maar brengt de provincie ook de haalbaarheid van het Energieakkoord in gevaar waarmee haar bijdrage aan het verminderen van de gevolgen van klimaatverandering als onvoldoende moet worden aangemerkt. Niet valt uit te sluiten dat daarmee niet alleen jegens Energie-U, maar ook jegens alle burgers van de provincie Utrecht onrechtmatig worden gehandeld.

De vierde prestatieafpraak is, dat in provincies die niet leveren wat is afgesproken de Rijkscoördinatieregeling wordt ingezet. Energie-U zal de borgingscommissie verzoeken kennis te nemen van het betreffende voornemen van de provincie.

Uit de hiervoor aangehaalde citaten van de heer Nijpels blijkt dat het slagen of falen van de doelstellingen in het Energieakkoord in relevante mate afhangen van het

realiseren van voldoende windcapaciteit op land: *“De belangrijkste groei moet van windenergie komen. .... We kunnen ons niet permitteren om maatregelen te schrappen of selectief in het totaalpakket van afspraken te winkelen.”*

Het succes van de duurzame energieambities in het Regeer- en Energieakkoord hangt dus met name af van de inzet van de provincies.

Het is heel reëel te veronderstellen dat het schrappen van de locatie Lage Weide kan leiden tot een ongewenst “sneeuwbaaleffect” waardoor de kans op het bereiken van de provinciale doelstelling eens te meer kleiner wordt. Dat heeft met name te maken met de reden waarom de provincie de locatie wil schrappen, te weten het feit dat de gemeente Utrecht het initiatief heeft afgewezen vanwege het ontbreken van bestuurlijk draagvlak.

Hoewel het initiatief van Energie-U door het college is omarmd, is gebleken dat een relatief goed georganiseerde tegenlobby van een relatief kleine vertegenwoordiging van de burgers van de gemeente de raad ervan heeft kunnen overtuigen het initiatief niet te accorderen. Het is reëel te veronderstellen dat in andere gemeenten gelijksoortige bezwaren zullen bestaan tegen vergelijkbare initiatieven en dat ook de raden van deze gemeenten gevoelig zullen zijn voor de bezwaren waardoor dergelijke initiatieven op gemeentelijk niveau sneuvelen. Indien de provincie overeenkomstig onderhavige situatie ook in die gevallen telkens zou weigeren het heft in eigen handen te nemen, dan mag niet worden verwacht dat er in de provincie Utrecht een project tot stand komt. De provincie dient er dus rekenschap van te geven dat haar handelen nu als voorbeeld kan dienen voor initiatieven op andere locaties, zodat indien de provincie dit initiatief onmogelijk maakt zulks gevolgen kan hebben voor nieuwe initiatieven doordat:

- de provincie voor elk nieuw initiatief (op grond van het gelijkheidsbeginsel en vertrouwensbeginsel) tot afwijzing over moet gaan indien gemeentelijk draagvlak ontbreekt;
- tegenstanders van windenergie door bezwaar te maken op gemeentelijk niveau bereiken dat initiatieven in de gehele provincie niet meer tot stand komen;
- een reële kans bestaat dat nieuwe initiatiefnemers afhaken omdat de risico's van afwijzing te groot zijn nu de (onvoorspelbare) gemeentelijke besluitvorming ertoe zal leiden dat projecten zowel bij de gemeente als bij de provincie geen doorgang vinden.

Energie-U verzoekt de provincie toe te lichten hoe de provincie om zal gaan met de situatie waarin initiatieven ook in andere gemeenten worden afgekeurd en of zij in die situaties steeds over zal gaan tot schrappen van de betreffende locatie. Indien dat het geval is, dan wenst Energie-U dat de provincie toelicht hoe de provincie denkt de doelstelling van 65,6 MW in 2020 alsnog te kunnen realiseren.

Bezwaar 3: een ruimtelijke onderbouwing voor het schrappen van de locatie Lage Weide ontbreekt; gemeentelijk bestuurlijk draagvlak is geen (doorslaggevend) criterium

Hiervoor werd reeds vastgesteld dat niet ter discussie staat dat de locatie uit oogpunt van goede ruimtelijke ordening door de provincie als een geschikte locatie wordt aangemerkt. Voor zover in dat verband nog nodig merkt Energie-U op dit punt aanvullend op dat de geschiktheid in ruimtelijk opzicht reeds werd aangetoond door diverse onderzoeken die de afgelopen 7 jaar in opdracht van de gemeente Utrecht zijn uitgevoerd. Een quickscan uit 2008 liet bijvoorbeeld toen al zien dat in ruimtelijk opzicht Lage Weide een geschikte windlocatie is. De verdiepende haalbaarheidsstudie van Bosch en van Rijn in 2010, eveneens in opdracht van de gemeente Utrecht, toonde aan dat er op Lage Weide ruimte is voor een rendabel windpark. Uit de planMER – uitgevoerd door Haskoning in 2012 en 2013 – bleek dat het windpark ruimschoots binnen de geldende wet- en regelgeving gebouwd en geëxploiteerd kan worden zonder noemenswaardige overlast op de omgeving, woningwaardedaling en gezondheidseffecten. De locatie moet worden beschouwd als één van de beste locaties, zo niet de beste locatie in de provincie Utrecht. Zo kan het windpark op het bedrijventerrein gerealiseerd worden op voldoende afstand tot woningen en past binnen het industriële karakter van Lage Weide. De windparken in de Provincie (in samenhang met Houten, Nieuwegein, Vianen) blijven geconcentreerd rondom verstedelijkt gebied. Het open landschap van de Provincie wordt niet aangetast en daarmee worden de kernkwaliteiten van de Utrechtse Landschappen behouden. Zoals gezegd heeft de provincie de locatie Lage Weide ook zelf herhaaldelijk als een vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening geschikte locatie aangemerkt.

Uit het feit dat de locatie is opgenomen in zowel de PRS als met name in de PRV blijkt dat de provincie de locatie vanuit ruimtelijk oogpunt geschikt acht. In de verordening worden immers uitsluitend zaken opgenomen die vanuit ruimtelijk oogpunt door de provincie noodzakelijk worden geacht om vast te leggen. Het vastleggen van de locatie Lage Weide in de PRV betekent dus dat de provincie de locatie vanuit ruimtelijk oogpunt geschikt en wenselijk acht.

De ruimtelijke geschiktheid van de locatie werd door de provincie laatstelijk bevestigd in het voorbereidingsbesluit van 19 november 2013. Vastgesteld moet worden dat in de toelichting op de tweede partiële herziening van de PRV/PRS een opsomming van ruimtelijke relevante omstandigheden waardoor de locatie Lage Weide sinds november 2013 niet meer geschikt zou zijn in ruimtelijk opzicht, ontbreekt.

De provincie dient dus toe te lichten welke ruimtelijk relevante gewijzigde omstandigheden ertoe hebben geleid dat de locatie Lage Weide thans niet meer gewenst zou zijn. Hierbij geldt een verzwaarde motiveringsplicht omdat nochtans in november 2013 de locatie ruimtelijk inpasbaar werd geoordeeld, terwijl de provincie deze locatie slechts een ruim half jaar later toch zou willen schrappen. De provincie dient inzichtelijk te maken welke ruimtelijk relevante omstandigheden een wijziging binnen een dergelijk korte termijn noodzakelijk maken.

De plicht tot motivering van een wijziging van de structuurvisie wordt overigens treffend verwoord in Tekst & Commentaar, J.W. Van Zundert e.a., Kluwer Deventer 2013 bij artikel 2.2 Wro, nr 1: "*Voor het vaststellende overheidsorgaan impliceert dit*

dus, dat het bestuurlijk zorgvuldig zal moeten handelen als het van het in de structuurvisie geformuleerde beleid wil afwijken. Die zorgvuldigheid zal er in moeten bestaan dat de voorgenomen afwijking van een goede (ruimtelijke) onderbouwing zal moeten zijn voorzien (het motiveringsbeginsel)."

Dit geldt eens te meer indien beleid, zoals in de onderhavige situatie, is opgenomen in een provinciale verordening. Opname in de PRV betekent dat de provincie de realisatie van een windmolenpark in Lage Weide als prioriteit heeft beschouwd. Dit volgt ook wel uit nogmaals Tekst en Commentaar: *"Naast de genoemde bestuurlijke mogelijkheden om het beoogde ruimtelijke ontwikkelingsbeleid te realiseren biedt de wet de provincies de bevoegdheid om de echt belangrijke beleidsonderdelen daarvan op te nemen in juridisch bindende regelingen: het betreft de bevoegdheid tot het vaststellen van inpassingsplannen en van algemeen verbindende voorschriften (MvT, Kamerstukken II 2002/03, 28 916, nr. 3, p. 15-16)."* (onderstreping Energie-U).

Vastgesteld moet dus worden dat de provincie de realisatie van een windmolenpark op Lage Weide dus als een belangrijk beleidsonderdeel beschouwt. In dat licht dient de provincie eens te meer uitgebreid te motiveren waarom zij niettemin tot schrapping van deze locatie uit de verordening over zou willen gaan.

Bij gebreke van een goede ruimtelijke onderbouwing van het voornemen tot schrapping van de locatie Lage Weide uit de PRV, dient de beoogde herziening van PRS en PRV achterwege te blijven.

Gemeentelijk bestuurlijk draagvlak is geen ruimtelijk relevant vereiste

Het door de provincie aan haar voornemen tot aanpassing van de PRS en PRV ten grondslag gelegde argument van ontbreken van gemeentelijk bestuurlijk draagvlak, is niet een vanuit oogpunt van goede ruimtelijke ordening relevant criterium. Aan het opnemen van dit criterium in de PRS komt dus geen relevante betekenis toe.

Waar het (zoals hiervoor vermeld) om gaat, ook in relatie tot artikel 9e EW, is of het aanwijzen of schrappen van de locatie Lage Weide als windenergielocatie is gestoeld op ruimtelijk relevante argumenten. Deze argumenten zijn tot heden niet aangevoerd.

Dat geldt eens te meer nu in de PRV in het geheel niets wordt vermeld over gemeentelijk bestuurlijk draagvlak. Dat is ook logisch gezien het feit dat in de verordening enkel ruimtelijk relevante aspecten worden opgenomen. Uit het feit dat de locatie Lage Weide in de PRV is opgenomen volgt dus automatisch dat de provincie omtrent afwegingen in relatie tot de Lage Weide (enkel) ruimtelijk relevante aspecten mag meewegen, en dus niet mag refereren aan het gemeentelijk draagvlakcriterium.

Overigens is de aanwezigheid van gemeentelijk bestuurlijk draagvlak ook in de PRS niet als harde voorwaarde of beleidsuitgangspunt vermeld, althans niet zo hard als de provincie doet voorkomen. Het draagvlakvereiste wordt weliswaar vermeld in de PRS, maar is daarin niet als harde voorwaarde opgenomen. In de PRS wordt vermeld: *"voor alle locaties geldt dat wij de voorkeur hebben voor realisatie met draagvlak bij het gemeentebestuur"*. Dit biedt dus wel degelijk ruimte voor de provincie om mee te

werken aan realisatie van een initiatief dat de gemeente niet zou willen ondersteunen.

In elk geval staat buiten kijf dat volgens de totstandkomingsgeschiedenis van de Crisis- en Herstelwet en het daaruit voortgekomen artikel 9e EW nu juist is vastgesteld dat de taakstellende realisatie van windparken een aangelegenheid betreft van provincies en het Rijk en niet van gemeenten. Indien de provincie haar besluitvorming vervolgens weer volledig afhankelijk stelt van de besluitvorming van de gemeenten, dan wordt aan het doel en ratio van de wet volledig voorbij gegaan. De Crisis- en Herstelwet, artikel 9e EW en de met het Rijk in het kader van het Energieakkoord gemaakte afspraken laten dus geen ruimte voor het standpunt dat de provincie haar besluitvorming ter zake windmolenparken volledig afhankelijk stelt van de besluitvorming van gemeenten. De wet en gemaakte afspraken schrijven juist voor dat de provincie het heft in eigen handen houdt, zulks ter verwezenlijking van de landelijke klimaatdoelen.

Hoe dan ook geldt dat het toepassen van het draagvlakvereiste – zelfs indien dat in de provinciale besluitvorming zou mogen worden betrokken, hetgeen dus niet is geoorloofd – in elk geval niet kan geschieden zonder uitgebreide motivering waarom ontbreken van gemeentelijk draagvlak zwaarder weegt dan:

- de verplichtingen van de provincie uit hoofde van artikel 9e EW en de achterliggende doelstelling van dit artikel gelegen in de realisatie van de landelijke duurzaamheidsopgave;
- de in het kader van het Energieakkoord en ter realisatie van de duurzaamheidsopgave met het Rijk gemaakte afspraken;
- het feit dat Lage Weide in de PRS en PRV is opgenomen en (dus) door de provincie als acceptabel en ruimtelijk inpasbare locatie is aangemerkt;
- de aanwezigheid van een concreet realiseerbaar projectinitiatief waarmee een forse stap kan worden gezet in het behalen van de provinciale doelstelling van 65,5 MW in 2020;
- de belangen van Energie-U als initiatiefnemer van een plan dat reeds in vergevorderd stadium van ontwikkeling zit en waarvoor ongeveer € 500.000,- aanloopkosten zijn gemaakt.

Deze omstandigheden zijn alle op zichzelf alsmede in onderlinge samenhang bezien geen, althans nauwelijks zwaarwegende omstandigheden die de provincie ruimte laten de locatie Lage Weide te schrappen op basis van uitsluitend ontbreken van gemeentelijk bestuurlijk draagvlak.

De vereiste onderbouwing van de afwegingen van de provincie om toch te kiezen voor het schrappen van de locatie Lage Weide en de redenen waarom ontbreken van gemeentelijk bestuurlijk draagvlak zwaarder moet wegen dan voormelde omstandigheden ontbreekt in de toelichting op de beoogde partiële herziening geheel.

Gelet op voormelde zwaarwegende omstandigheden en ernstige gevolgen van het voorgenomen besluit tot schrapping mag bovendien van de provincie worden verlangd dat – indien zij het draagkrachtcriterium al mag invoeren – de provincie er blijk van

geeft te hebben onderzocht of en waarom gemeentelijk bestuurlijk draagvlak ontbreekt.

Anders dan de afkeuring van de gemeenteraad doet vermoeden, is Energie-U stellig van mening dat voldoende draagvlak bestaat voor het plan onder de burgers van de gemeente.

Uit twee onafhankelijke peilingen uitgevoerd in 2011 (stadspanel) en in 2014 (Kieskompas) blijkt dat er een representatieve meerderheid van 67 tot 68% van de bevolking vóór het windpark op deze locatie is. 13 tot 15% is neutraal en 17 tot 20% is tegen. De laatste peiling door Kieskompas in opdracht van de gemeente Utrecht, uitgevoerd vlak voor de gemeenteraadsverkiezingen in maart 2014, is door meer dan 15.000 kiesgerechtigde inwoners van Utrecht ingevuld. Energie-U heeft contact opgenomen met Kieskompas voor het uitvoeren van een gedetailleerdere analyse van de antwoorden op de vraag over windmolens op Lage Weide. Het is mogelijk om de antwoorden uit te splitsen naar wijk, leeftijd en politieke voorkeur van de invullers. Kieskompas is bereid deze analyse voor Energie-U uit te voeren. Op 4 november 2014 organiseren de gemeente Utrecht en Kieskompas een conferentie over de resultaten van het Utrechtse Kieskompas. De gemeente staat Kieskompas niet toe de analyse van de vraag over Lage Weide op korte termijn openbaar te maken. Wij verzoeken u ons de mogelijkheid te bieden de resultaten van de analyse door Kieskompas voorafgaand aan het door de Provinciale Staten te nemen besluit met betrekking tot de partiële herziening van de PRV/PRS op onze zienswijze te kunnen aanvullen.

Gemeentelijk bestuurlijk draagvlak c.q. het ontbreken daarvan als argument om windlocatie Lage Weide te schrappen is dus oneigenlijk en doet geen recht aan de feitelijke situatie:

1. dat er wel degelijk draagvlak onder de bevolking is, zulks in tegenstelling tot wat sommige partijen in de gemeenteraad van Utrecht beweerden bij het nemen van het Raadsbesluit.
2. dat de opzet van dit coöperatieve windpark de meest zuivere vorm van participatie door burgers in een windpark betreft. Eigendom en verdiensten van de windturbines zijn voor alle bewoners van Utrecht toegankelijk. De winsten worden lokaal besteed en bewoners van Utrecht krijgen stroom tegen een in de toekomst zeker en laag tarief. Juist een stad, die een groot aantal direct omwonenden van een windpark heeft, is speciaal geschikt om zo veel mogelijk mensen tegelijk de mogelijkheid te geven om hun eigen energie in hun eigen omgeving te produceren en daarvan de vruchten te plukken.

De besluitvorming van de raad doet naar de stellige overtuiging van Energie-U dus geen recht aan wat de inwoners van Utrecht willen: een windpark op eigen bodem waar men actief eigenaar van is, over meebeslist en waarmee energiezekerheid voor de toekomst kan worden opgebouwd. Dat de raad het initiatief toch heeft afgekeurd is er in gelegen dat in de gemeenteraad van Utrecht enkele partijen hebben beweerd dat er geen draagvlak zou zijn. Zij baseerden zich daarbij - ten onrechte - op de ingekomen zienswijzen op de voorgestelde wijziging van het bestemmingsplan. Dergelijke zienswijzen zijn niet een draagvlakmeting. Als alle voorgenomen besluiten

waarop meer afwijzende dan ondersteunende reacties binnenkomen zouden worden afgewezen zou er in Nederland nog maar weinig tot stand komen. Nooit eerder zijn er op een voorgenomen besluit van de gemeenteraad zoveel ondersteunende reacties binnengekomen. Ofschoon wij dat niet hard kunnen maken vermoeden wij dat de betreffende partijen zich, zo kort voor de verkiezingen, voornamelijk hebben laten leiden door electorale overwegingen, en niet door de wens van de meerderheid van de omwonenden. Dat vermoeden is onlangs versterkt: nu er geen verkiezingen meer voor de deur staan stemt de gemeenteraad wel in met uitbreiding van de industriële activiteiten op Lage Weide; activiteiten die tot meer overlast zullen leiden dan het windpark ooit zou doen.

Draagvlak onder de burgers is derhalve in voldoende mate aanwezig en het ligt op de weg van de provincie om, in het geval zij ontbreken van gemeentelijk bestuurlijk draagvlak aan haar besluit tot schrapping van de locatie ten grondslag wil leggen, te onderzoeken of daadwerkelijk draagvlak ontbreekt onder de burgers van de gemeente en indien daarvan dan wel sprake zou zijn (hetgeen dus niet het geval is) welke inspanningen zij heeft geleverd om dat draagvlak dan wel te realiseren.

Bezwaar 4: de provincie heeft verwachtingen gewekt; er is sprake van een concreet en inpasbaar planinitiatief; niet doorgang vinden schaadt de belangen van Energie-U en haar achterban

In het provinciaal coalitieakkoord is door de provincie vastgelegd dat zij de ambitie heeft om duurzame energie ruimtelijk mogelijk te maken (pagina 19). Deze ambitie heeft de provincie vertaald naar concreet in de PRS en PRV vastgelegd beleid. In de PRS wordt onder andere vermeld dat, teneinde in te spelen op klimaatverandering en om het gebruik van duurzame energiebronnen te stimuleren, wordt gestreefd naar een "betrouwbare betaalbare duurzame energievoorziening. We zetten in op het ruimtelijk mogelijk maken van opwekking en distributie van duurzame energie."(pagina 28 PRS).

Op pagina 30 van de PRS wordt aan deze doelstelling concreet uitvoering gegeven. Vermeld

wordt :

"Beleid.

We zetten in op het bereiken van 50 tot 60 MW aan windenergie (middels de Energieakkoord is dat inmiddels dus 65,5 MW, Energie-U) in 2020 door op een beperkt aantal locaties ruimte te bieden voor grootschalige windturbines met een ashoogte van 60 meter of hoger. Op deze locaties mogen geen belemmeringen ontstaan voor het realiseren van windturbines. Als locaties met ruimte voor een nadere uitwerking zijn in beeld:

...
- *locaties op bedrijventerrein Lage Weide te Utrecht....."*

In paragrafen 2.6 t/m 2.8 van de provinciale verordening worden vervolgens de locaties aangewezen, waaronder Lage Weide, waarop windturbines zijn voorzien.

Uit voorgaande stukken blijkt niet alleen dat de provincie een duidelijke duurzaamheidsopgave nastreeft, maar ook dat zij dit tot een van de speerpunten van haar beleid heeft opgenomen. De PRS en PRV laten geen onduidelijkheid bestaan over het feit dat de locatie Lage Weide door de provincie vanuit ruimtelijk opzicht geschikt wordt geacht voor plaatsing van windturbines.

Energie-U mocht er op basis van voormelde beleidsdocumenten op vertrouwen dat de provincie de realisatie van het planinitiatief van Energie-U mogelijk zou maken, althans dit planinitiatief enkel op ruimtelijk relevante factoren zou beoordelen. Dat vertrouwen mocht zij ook ontleen aan de gemaakte afspraken met het Rijk in het kader van het Energieakkoord. Vanzelfsprekend mag een belanghebbende partij erop vertrouwen dat de overheid haar verplichtingen nakomt.

De provincie was op de hoogte van het feit dat het planinitiatief in vergevorderd stadium was en praktisch uitvoeringsgereed. Dat blijkt niet alleen uit de inspraak van de gemeente en Energie-U voorafgaande aan de vaststelling van de PRS en PRV op 4 februari 2013, waarin melding is gemaakt van het onderhavige initiatief van Energie-U, maar ook uit het feit dat de provincie door de gemeente op de hoogte is gehouden van de voortschrijdende planontwikkeling. Overigens heeft Energie-U haar belangen ter zake ook nog kenbaar gemaakt in haar brief aan de Statenleden van de commissie van Ruimte, Groen en Water d.d. 28 maart 2014 inhoudende een reactie op het voornemen van de provincie tot schrapping van de locatie Lage Weide. De provincie was en is dus op de hoogte van het planinitiatief van Energie-U en dient mede met haar belangen rekening te houden.

De provincie heeft gedurende de planontwikkeling nimmer kenbaar gemaakt dat bij gebreke van een gemeentelijk akkoord, zij dan haar wettelijke plicht zoals vermeld in artikel 9e lid 2 EW naast zich neer zou leggen. De enkele verwijzing naar gemeentelijk bestuurlijk draagvlak in het coalitieakkoord en de PRS is voor een gedraging met dergelijke vergaande consequenties evident onvoldoende. De provincie had Energie-U voor een stellingname met daaraan verbonden vergaande consequenties duidelijk moeten waarschuwen hetgeen zij heeft nagelaten.

De provincie heeft Energie-U daarentegen (contrair aan de door de provincie gewekte verwachtingen en haar gedragslijn ten aanzien van de realisatie van een windpark op de locatie Lage Weide) juist volledig verrast met haar voornemen tot schrapping. Het besluit tot schrapping van de locatie Lage Weide is genomen tijdens een ingelaste vergadering onder geheimhouding op 25 november 2013. Deze vergadering noch het voorgenomen besluit werd voorafgaand aan Energie-U aangekondigd. De tijdens de vergadering (zo blijkt uit het verslag met kenmerk 2014RGW11) expliciet besproken reden voor geheimhouding was te voorkomen dat Energie-U (of een andere initiatiefnemer) de provincie zou kunnen dwingen een inpassingsplan vast te stellen. Daarmee staat vast dat de provincie niet alleen op de hoogte was van het initiatief, de belangen en rechten van Energie-U, maar zij deze belangen en rechten opzettelijk heeft willen blokkeren door in het geheim, zonder Energie-U daarin te kennen of haar belangen te laten meewegen, een voorbereidingsbesluit te nemen tot aanpassing van de PRS en PRV. Daarmee heeft zij dus expliciet beoogd Energie-U juridische en

rechtmatige instrumenten te ontnemen om tot realisatie van het windpark over te kunnen gaan. Een dergelijke werkwijze, waarmee evident en opzettelijk de belangen van een concrete partij worden gefrustreerd, zal niet kunnen plaatsvinden zonder gedegen afweging van alle belangen. Uit de vergadering blijkt niet dat de belangen en consequenties van het voorbereidingsbesluit voor Energie-U zijn meegewogen en blijkt evenmin dat de provincie heeft onderzocht hoe de besluitvorming van de gemeente tot stand is gekomen c.q. draagkracht bij de burgers daadwerkelijk ontbreekt. Ook blijkt niet dat zij heeft onderzocht of en in hoeverre haar handelwijze in strijd komt met de Elektriciteitswet 1998 cq de bedoeling van deze wet en/of de met het Rijk gemaakte afspraken en op welke alternatieve wijze de provincie kan voldoen aan haar verplichtingen tot realisatie van windenergie.

De belangenschending aan de zijde van Energie-U is onder meer gelegen in het feit dat Energie-U en haar partners in de door haar opgerichte ontwikkel BV WeideWindBV reeds fors hebben geïnvesteerd in onderzoek en planontwikkeling. De aanloopkosten bedragen naar huidige schatting reeds € 500.000,-, welk bedrag teniet zal gaan indien de provincie de realisatie van de locatie onmogelijk maakt door aanpassing van de PRS en PRV. Hoewel de provincie aangeeft dat indien draagvlak bij de gemeente alsnog ontstaat, alsdan de betreffende locatie alsnog opnieuw kan worden aangewezen, biedt dat vanzelfsprekend geen enkele reëel zicht op realisatie. Inmiddels is gebleken dat de gemeente andere ontwikkelingen ter plaatse voorziet (uitbreiding industriële activiteiten), zodat ontstaan van gemeentelijk draagvlak niet reëel kan worden genoemd. Daarmee moet er dus vanuit worden gegaan dat indien de provincie de locatie schrapt, de voormelde kosten, alsmede honderden zoniet duizenden onbezoldigde uren mankracht, teniet zullen gaan.

Indien de provincie over zou gaan tot herziening van de PRS en PRV dan zal Energie-U zoals op dit moment voorzienbaar dat besluit aanvechten bij de bestuurs- en civiele rechter.

Conclusie

Op voorgaande gronden wordt uw provincie verzocht de locatie Lage Weide in de PRS en PRV als locatie voor realisatie van een windturbinepark te handhaven en de PRS en PRV dus in stand te laten. Voorts wordt uw provincie verzocht medewerking te verlenen aan de uitvoering van het planinitiatief door over te gaan tot de vaststelling van een inpassingsplan en het verlenen van de benodigde vergunningen.

Energie-U wenst u het navolgende nog in overweging mee te geven. De onderhavige kwestie en het huidige voornemen van de provincie tot schrapping van de locatie Lage Weide in de PRS en PRV als locatie voor windturbines, kan een positief of een negatief precedent scheppen voor alle andere bestaande en toekomstige planinitiatieven. Een afwijzing van het onderhavige project kan leiden tot afwijzing van andere initiatieven waarmee mogelijke andere initiatiefnemers worden ontmoedigd ten gevolge waarvan de provincie haar doelstelling van 65,6 MW windvermogen in 2020 naar alle waarschijnlijkheid niet zal behalen. De onderhavige kwestie biedt een uitgelezen kans voor de provincie om het positieve voorbeeld te geven aan andere planinitiatieven in

de provincie en daarbuiten door duidelijk te maken dat de provincie dermate veel waarde hecht aan het bereiken van de provinciale doelstelling dat zij bereid is de "bezwaren" vanuit de gemeente te passeren en desondanks initiatieven tot realisatie van windenergieparken mogelijk wil maken.

De wet en de afspraken met het Rijk maken dit niet alleen mogelijk, maar verplichten de provincie zelf besluiten te nemen over windparken en dit niet over te laten aan de gemeenten. Door het planinitiatief van Energie-U niet te blokkeren maar dit juist mogelijk te maken, geeft de provincie een krachtig signaal aan de burgers en aan nieuwe initiatiefnemers waarmee het behalen van de duurzaamheidsopgave van de provincie bereikbaar wordt en een relevante bijdrage wordt geleverd aan het behalen van de landelijke klimaatdoelstellingen.

Hoogachtend,
Namens Energie-U

Saskia Kluit

Voorzitter Energie-U

Simone Maase

bestuurslid Energie-U
portefeuillehouder Windenergie